

Arrest

nr. 132 834 van 5 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 12 september 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 augustus 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker, A.D., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op X8 in het Tsjetsjeense dorp X, waar u tot aan uw vertrek naar België ook woonde. U vroeg een eerste maal asiel in België op 14 maart 2011 omdat u in uw thuisland door de autoriteiten valselijk beschuldigd werd van hulp aan de rebellen. Op 27 mei 2011 werd dienaangaande besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest van 15 december 2011. Uw beroep hiertegen bij de Raad van State werd verworpen. Daarom besloot u om in mei 2012 terug te keren naar Tsjetsjenië, maar onderweg, in Slovakije, werd u echter gearresteerd en tijdelijk vastgehouden in een gesloten centrum. In juni 2012

keerde u uiteindelijk met een taxi naar België terug, waar u pas op 23 juli 2014 een nieuwe asielaanvraag indiende omdat u nog steeds door uw autoriteiten zou worden gezocht wegens het bieden van hulp aan de rebellen.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een kopie van de eerste pagina van uw binnenlands Russisch paspoort, 2 convocaties en 1 schriftelijke verklaring van het parket.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In de mate dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaatgeneraal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Ook het cassatieberoep dat u hiertegen indiende bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Vooreerst zij erop gewezen dat het feit dat u in 2012 zelf vrijwillig naar Tsjetsjenië terug probeerde te keren de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees verder ondermijnt. Het feit dat u onderweg gearresteerd werd en zodoende niet tot in Tsjetsjenië bent geraakt, doet hieraan niets af. Indien u daadwerkelijk een gegronde vrees koesterde voor uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit in uw herkomstland, is het niet aannemelijk dat u, zelfs ondanks de eerdere beoordeling van de Belgische asielinstanties, in mei 2012, slechts een jaar nadat u uw herkomstland hebt verlaten, zelf stappen ondernam om naar Tsjetsjenië terug te keren louter omdat u in België uitgeprocedeerd was. Het in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid wordt hierdoor slechts bevestigd.

Wat betreft uw nieuwe verklaringen [uw vader zou dit jaar door het parket zijn opgeroepen en zou zich ook effectief hebben aangeboden - hij deed dit omdat ze u niet konden treffen en kreeg de door u neergelegde verklaring van het parket nadat hij vroeg waarvan u beschuldigd wordt], zij erop gewezen dat deze verklaringen volledig voortbouwen op de motieven die u in het kader van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet en die als ongeloofwaardig werden beoordeeld. Ze vermogen niet de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid in positieve zin om te buigen. Zodoende kunnen zij de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming evenmin aanzienlijk vergroten.

Wat betreft de door u in het kader van uw huidige asielaanvraag neergelegde documenten, zij er vooreerst op gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben. Zij kunnen met andere woorden de intrinsieke bewijswaarde van een geloofwaardig en plausibel relaas kracht bijzetten maar vermogen op zich niet om een ongeloofwaardig asielrelaas geloofwaardig te maken.

Met betrekking tot de convocaties zij vervolgens opgemerkt dat uit geen van beide convocaties blijkt dat u door uw autoriteiten zou worden vervolgd wegens hulp aan de rebellen, zoals u met deze documenten nochtans poogt aan te tonen (Verklaring MVA, nr.15). Beide convocaties zijn immers gericht aan D.I.V., dit is uw vader (Verklaring 1e AA nr. 11). Zodoende wordt uw vader en niet u door het parket opgeroepen in de hoedanigheid van verdachte. Uw verklaring dat uw vader zich heeft aangeboden omdat ze u niet konden treffen (Verklaring MVA, nr. 17.3 en 4), doet hieraan niets af aangezien beide convocaties hoe dan ook aan uw vader zijn gericht en uw vader en niet u overeenkomstig deze convocaties verdacht wordt van een – niet nader omschrevenovertreding. Op de convocaties staat in het midden wel vermeld dat uw vader verzocht wordt zich aan te bieden bij het onderzoekscomité voor ondervraging met betrekking tot zijn zoon die opgespoord wordt. Echter, hier wordt niet nader toegelicht over welke zoon het precies gaat, aangezien de naam noch geboortedatum van de betreffende zoon vermeld wordt en u nog 2 broers heeft (Verklaring 1e AA, nr. 30). Hieruit kan bijgevolg evenmin worden afgeleid dat u door uw autoriteiten zou worden vervolgd. Daarenboven bestaan er trouwens

ernstige twijfels over de authenticiteit van deze convocaties. Zo moet er andermaal op gewezen worden dat uw vader zelf wordt opgeroepen in de hoedanigheid van verdachte, wat op zijn minst opmerkelijk valt te noemen aangezien niet hijzelf, maar zijn zoon wordt opgespoord. Verder moet worden aangestipt dat het woord verdachte, zoals dit in het Russisch op beide convocaties vermeld staat, werd verbogen alsof de geconvoceerde een vrouw en niet een man is, niettemin het uw vader is die overeenkomstig deze convocaties in de hoedanigheid van verdachte wordt opgeroepen. Daarnaast bevatten beide convocaties nog een reeks andere opvallende en identieke fouten tegen het Russisch. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan tevens een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt tot slot ook dat iedereen in de Kaukasus tegen betaling eender welk document kan kopen van ambtenaren, onder wie medewerkers van de ordediensten, wat de bewijswaarde van dergelijke documenten hoe dan ook ernstig relativeert.

Deze informatie is eveneens van toepassing op het door u neergelegde verslag van het parket. Met betrekking tot dit document moet verder benadrukt worden dat het hier een verslag betreft van een incident dat zich heeft voorgedaan op 18 maart **2010** waarbij u strafrechtelijke overtredingen zou hebben begaan. In dit verslag staat echter te lezen dat naar aanleiding van deze feiten een zaak zou zijn gestart met nummer 57011. Echter, deze zaak zou reeds zijn opgestart op 19 september **2005**, wat uiteraard onmogelijk is als de feiten naar aanleiding waarvan de zaak is opgestart zich pas hebben afgespeeld in 2010, met andere woorden pas 5 jaar later. Een dergelijke interne tegenstrijdigheid haalt de authenticiteit van dit verslag dan ook volledig onderuit.

De kopie van de eerste pagina van uw binnenlands Russisch paspoort, ten slotte, bevat enkel uw identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de door u ingeroepen problemen. Zodoende vermag ook dit document niet de kans aanzienlijk groter te maken dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, moet worden gesteld dat de eerdere beoordeling terzake, zoals opgenomen in de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 25.01.2013, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover het CGVS intussen beschikt, en waarvan een kopie in bijlage bij het administratieve dossier werd gevoegd.

Uit wat hieraan voorafgaat, blijkt dat niet kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster, M.D., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 17 juli 1985 in de Russische stad Saratov en woonde tot aan uw vertrek naar België in Grozny. U vroeg een eerste maal asiel bij de Belgische autoriteiten op 14 maart 2011 omwille van de problemen van uw man, A.D. (O.V. 6.781.624). In het kader van deze asielaanvraag werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. U tekende hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, maar dit beroep kwam nooit op de rol omdat het rolrecht niet werd betaald. Op 2 augustus 2012 diende u vervolgens een tweede asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Deze aanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 14 augustus 2012 afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag. Op 23 juli 2014 vroeg u daarom nog een derde maal asiel bij de Belgische autoriteiten, andermaal omwille van de problemen van uw man in jullie herkomstland.

Ter staving van uw huidige, derde asielaanvraag legde u een kopie voor van de eerste pagina van uw binnenlands Russisch paspoort.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

U baseert uw derde asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot (Verklaring MVA nr. 15), A.D. (O.V. 6.781.624). In het kader van de door hem ingediende tweede asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De motivering van de beslissing die genomen werd in het kader van de asielaanvraag van uw man, luidt als volgt:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In de mate dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaatgeneraal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Ook het cassatieberoep dat u hiertegen indiende bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de

Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Vooreerst zij erop gewezen dat het feit dat u in 2012 zelf vrijwillig naar Tsjetsjenië terug probeerde te keren de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees verder ondermijnt. Het feit dat u onderweg gearresteerd werd en zodoende niet tot in Tsjetsjenië bent geraakt, doet hieraan niets af. Indien u daadwerkelijk een gegronde vrees koesterde voor uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit in uw herkomstland, is het niet aannemelijk dat u, zelfs ondanks de eerdere beoordeling van de Belgische asielinstanties, in mei 2012, slechts een jaar nadat u uw herkomstland hebt verlaten, zelf stappen ondernam om naar Tsjetsjenië terug te keren louter omdat u in België uitgeprocedeerd was. Het in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid wordt hierdoor slechts bevestigd.

Wat betreft uw nieuwe verklaringen [uw vader zou dit jaar door het parket zijn opgeroepen en zou zich ook effectief hebben aangeboden - hij deed dit omdat ze u niet konden treffen en kreeg de door u neergelegde verklaring van het parket nadat hij vroeg waarvan u beschuldigd wordt], zij erop gewezen dat deze verklaringen volledig voortbouwen op de motieven die u in het kader van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet en die als ongeloofwaardig werden beoordeeld. Ze vermogen niet de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid in positieve zin om te buigen. Zodoende kunnen zij de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming evenmin aanzienlijk vergroten.

Wat betreft de door u in het kader van uw huidige asielaanvraag neergelegde documenten, zij er vooreerst op gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben. Zij kunnen met andere woorden de intrinsieke bewijswaarde van een geloofwaardig en plausibel relaas kracht bijzetten maar vermogen op zich niet om een ongeloofwaardig asielaanvraag geloofwaardig te maken.

Met betrekking tot de convocaties zij vervolgens opgemerkt dat uit geen van beide convocaties blijkt dat u door uw autoriteiten zou worden vervolgd wegens hulp aan de rebellen, zoals u met deze documenten nochtans poogt aan te tonen (Verklaring MVA, nr.15). Beide convocaties zijn immers gericht aan D.I.V., dit is uw vader (Verklaring 1e AA nr. 11). Zodoende wordt uw vader en niet u door het parket opgeroepen in de hoedanigheid van verdachte. Uw verklaring dat uw vader zich heeft aangeboden omdat ze u niet konden treffen (Verklaring MVA, nr. 17.3 en 4), doet hieraan niets af aangezien beide convocaties hoe dan ook aan uw vader zijn gericht en uw vader en niet u overeenkomstig deze convocaties verdacht wordt van een – niet nader omschreven overtreiding. Op de convocaties staat in het midden wel vermeld dat uw vader verzocht wordt zich aan te bieden bij het onderzoekscomité voor ondervraging met betrekking tot zijn zoon die opgespoord wordt. Echter, hier wordt niet nader toegelicht over welke zoon het precies gaat, aangezien de naam noch geboortedatum van de betreffende zoon vermeld wordt en u nog 2 broers heeft (Verklaring 1e AA, nr. 30). Hieruit kan bijgevolg evenmin worden afgeleid dat u door uw autoriteiten zou worden vervolgd. Daarenboven bestaan er trouwens ernstige twijfels over de authenticiteit van deze convocaties. Zo moet er andermaal op gewezen worden dat uw vader zelf wordt opgeroepen in de hoedanigheid van verdachte, wat op zijn minst opmerkelijk valt te noemen aangezien niet hijzelf, maar zijn zoon wordt opgespoord. Verder moet worden aangestipt dat het woord verdachte, zoals dit in het Russisch op beide convocaties vermeld staat, werd verboden alsof de geconvoceerde een vrouw en niet een man is, niettemin het uw vader is die overeenkomstig deze convocaties in de hoedanigheid van verdachte wordt opgeroepen. Daarnaast bevatten beide convocaties nog een reeks andere opvallende en identieke fouten tegen het Russisch. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan tevens een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt tot slot ook dat iedereen in de Kaukasus tegen betaling eender welk document kan kopen van ambtenaren, onder wie medewerkers van de ordediensten, wat de bewijswaarde van dergelijke documenten hoe dan ook ernstig relativeert.

Deze informatie is eveneens van toepassing op het door u neergelegde verslag van het parket. Met betrekking tot dit document moet verder benadrukt worden dat het hier een verslag betreft van een incident dat zich heeft voorgedaan op 18 maart **2010** waarbij u strafrechtelijke overtredingen zou hebben begaan. In dit verslag staat echter te lezen dat naar aanleiding van deze feiten een zaak zou zijn gestart met nummer 57011. Echter, deze zaak zou reeds zijn opgestart op 19 september **2005**, wat uiteraard onmogelijk is als de feiten naar aanleiding waarvan de zaak is opgestart zich pas hebben afgespeeld in 2010, met andere woorden pas 5 jaar later. Een dergelijke interne tegenstrijdigheid haalt de authenticiteit van dit verslag dan ook volledig onderuit.

De kopie van de eerste pagina van uw binnenlands Russisch paspoort, ten slotte, bevat enkel uw identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de door u ingeroepen problemen. Zodoende vermag ook dit document niet de kans aanzienlijk groter te maken dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, moet worden gesteld dat de eerdere beoordeling terzake, zoals opgenomen in de beslissing van

weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 25.01.2013, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover het CGVS intussen beschikt, en waarvan een kopie in bijlage bij het administratieve dossier werd gevoegd.

Uit wat hieraan voorafgaat, blijkt dat niet kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

Het door u in het kader van uw huidige asielaanvraag voorgelegde document, een kopie van de eerste pagina van uw binnenlands Russisch paspoort, is niet van dien aard dat het bovenstaande beslissing kan wijzigen. Het bevat immers louter uw identiteitsgegevens, die hier niet worden betwist, doch geen informatie aangaande de problemen van uw man.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze

bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een eerste middel de schending aan artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de "*beginselen van behoorlijk bestuur*" en van het "*verbod op willekeur*". In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsverplichting en de "*beginselen van behoorlijk bestuur*". In een derde middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het "*fair play*"-beginsel.

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissingen van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 26 augustus 2014 in toepassing van 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Voor wat betreft de feiten aan de basis van de eerste asielaanvraag van verzoekers oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen: "*In de mate dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaatgeneraal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Ook het cassatieberoep dat u hiertegen indiende bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.*"

2.3. In haar beslissing heeft de verwerende partij met recht kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvragen geen nieuwe elementen bevatten die de kans aanzienlijk groter maakt dat de asielzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komen. De motieven van de bestreden beslissingen vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

Aan de basis van de tweede asielaanvraag van verzoekers, hernemen ze immers dezelfde elementen die ze reeds bij hun eerste asielaanvraag hadden aangebracht. De eerste asielaanvraag van verzoekers werd ongeloofwaardig bevonden. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest van 15 december 2011.

Het cassatieberoep van verzoekers dd. 16 januari 2012 bij de Raad van State hiertegen werd verworpen. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moet deze als vaststaand worden beschouwd.

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot

eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekers betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekers voor internationale bescherming in aanmerking komen. Ter staving van hun nieuwe asielaanvraag leggen verzoekers volgende nieuwe elementen voor: (i) een kopie van de eerste pagina van het binnenlands Russisch paspoort van verzoeker en van verzoekster; (ii) twee convocaties; (iii) een schriftelijke verklaring van het parket.

2.5. De bestreden beslissing stelde met betrekking tot de nieuwe elementen neergelegd door verzoeker: *“Wat betreft uw nieuwe verklaringen [uw vader zou dit jaar door het parket zijn opgeroepen en zou zich ook effectief hebben aangeboden - hij deed dit omdat ze u niet konden treffen en kreeg de door u neergelegde verklaring van het parket nadat hij vroeg waarvan u beschuldigd wordt], zij erop gewezen dat deze verklaringen volledig voortbouwen op de motieven die u in het kader van uw eerste asielaanvraag hebt uiteengezet en die als ongeloofwaardig werden beoordeeld. Ze vermogen niet de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid in positieve zin om te buigen. Zodoende kunnen zij de kans dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming evenmin aanzienlijk vergroten.*

Wat betreft de door u in het kader van uw huidige asielaanvraag neergelegde documenten, zij er vooreerst op gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben. Zij kunnen met andere woorden de intrinsieke bewijswaarde van een geloofwaardig en plausibel relaas kracht bijzetten maar vermogen op zich niet om een ongeloofwaardig asielaanvraag geloofwaardig te maken.

Met betrekking tot de convocaties zij vervolgens opgemerkt dat uit geen van beide convocaties blijkt dat u door uw autoriteiten zou worden vervolgd wegens hulp aan de rebellen, zoals u met deze documenten nochtans poogt aan te tonen (Verklaring MVA, nr.15). Beide convocaties zijn immers gericht aan D.I.V., dit is uw vader (Verklaring 1e AA nr. 11). Zodoende wordt uw vader en niet u door het parket opgeroepen in de hoedanigheid van verdachte. Uw verklaring dat uw vader zich heeft aangeboden omdat ze u niet konden treffen (Verklaring MVA, nr. 17.3 en 4), doet hieraan niets af aangezien beide convocaties hoe dan ook aan uw vader zijn gericht en uw vader en niet u overeenkomstig deze convocaties verdacht wordt van een – niet nader omschreven overtredding. Op de convocaties staat in het midden wel vermeld dat uw vader verzocht wordt zich aan te bieden bij het onderzoekscomité voor ondervraging met betrekking tot zijn zoon die opgespoord wordt. Echter, hier wordt niet nader toegelicht over welke zoon het precies gaat, aangezien de naam noch geboortedatum van de betreffende zoon vermeld wordt en u nog 2 broers heeft (Verklaring 1e AA, nr. 30). Hieruit kan bijgevolg evenmin worden afgeleid dat u door uw autoriteiten zou worden vervolgd. Daarenboven bestaan er trouwens ernstige twijfels over de authenticiteit van deze convocaties. Zo moet er andermaal op gewezen worden dat uw vader zelf wordt opgeroepen in de hoedanigheid van verdachte, wat op zijn minst opmerkelijk valt te noemen aangezien niet hijzelf, maar zijn zoon wordt opgespoord. Verder moet worden aangestipt dat het woord verdachte, zoals dit in het Russisch op beide convocaties vermeld staat, werd verboden alsof de geconvoceerde een vrouw en niet een man is, niettemin het uw vader is die overeenkomstig deze convocaties in de hoedanigheid van verdachte wordt opgeroepen. Daarnaast bevatten beide convocaties nog een reeks andere opvallende en identieke fouten tegen het Russisch. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan tevens een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt tot slot ook dat iedereen in de Kaukasus tegen betaling eender welk document kan kopen van ambtenaren, onder wie medewerkers van de ordediensten, wat de bewijswaarde van dergelijke documenten hoe dan ook ernstig relativeert.

*Deze informatie is eveneens van toepassing op het door u neergelegde verslag van het parket. Met betrekking tot dit document moet verder benadrukt worden dat het hier een verslag betreft van een incident dat zich heeft voorgedaan op 18 maart **2010** waarbij u strafrechtelijke overtredingen zou hebben begaan. In dit verslag staat echter te lezen dat naar aanleiding van deze feiten een zaak zou zijn gestart met nummer 57011. Echter, deze zaak zou reeds zijn opgestart op 19 september **2005**, wat uiteraard onmogelijk is als de feiten naar aanleiding waarvan de zaak is opgestart zich pas hebben afgespeeld in 2010, met andere woorden pas 5 jaar later. Een dergelijke interne tegenstrijdigheid haalt de authenticiteit van dit verslag dan ook volledig onderuit.*

De kopie van de eerste pagina van uw binnenlands Russisch paspoort, ten slotte, bevat enkel uw identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, maar geen informatie aangaande de door u ingeroepen problemen. Zodoende vermag ook dit document niet de kans aanzienlijk groter te maken dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.”

Met betrekking tot de kopie van de eerste pagina van het binnenlands Russisch paspoort van verzoekster, stelt de bestreden beslissing: *“Het door u in het kader van uw huidige asielaanvraag voorgelegde document, een kopie van de eerste pagina van uw binnenlands Russisch paspoort, is niet van dien aard dat het bovenstaande beslissing kan wijzigen. Het bevat immers louter uw*

identiteitsgegevens, die hier niet worden betwist, doch geen informatie aangaande de problemen van uw man."

In hun verzoekschrift voeren verzoekers aan *"dat er wél degelijk een nieuw element aanwezig is"*. Ze vragen dat de zaak wordt teruggestuurd naar de commissaris-generaal voor bijkomend onderzoek of dat de Raad zelf de nodige informatie opvraagt en *"zelf het onderzoek terzake zou verrichten"*. Ze wijzen op de neergelegde convocaties die volgens hen *"bevestigd zijn geworden door het feit dat er blijvend constant navraag wordt gedaan naar verzoeker"*. Ze achten het *"ongeoorloofd dat CGVS zomaar alle documenten en verklaringen gaat afwijzen op basis van de bewering dat in de Noordelijke Kaukasus iedereen tegen betaling eender welk document kan kopen en dat alles reeds in een eerdere asielaanvraag zou zijn aangehaald"*. Ze benadrukken dat kwade trouw nooit vermoed wordt, doch moet worden aangetoond.

De Raad merkt op dat de loutere bewering van verzoekers dat het *"ongeoorloofd (is) dat CGVS zomaar alle documenten en verklaringen gaat afwijzen op basis van de bewering dat in de Noordelijke Kaukasus iedereen tegen betaling eender welk document kan kopen en dat alles reeds in een eerdere asielaanvraag zou zijn aangehaald"*, niet aantoonst dat de informatie in het administratief dienaangaande foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien verzoekers nalaten enige andersluidende informatie voor te leggen. Het komt nochtans aan verzoekers toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie niet correct is.

Bovendien gaan verzoekers in hun verzoekschrift voorbij aan de overige vaststellingen omtrent de convocaties, namelijk dat deze oproepingen (i) gericht zijn aan verzoekers vader D.I.V.; (ii) vermelden dat verzoekers vader wordt opgeroepen als verdachte, hoewel niet hijzelf, maar wel verzoeker zou worden opgespoord; (iii) verschillende opvallende fouten tegen de Russische taal bevatten, die de authenticiteit van de documenten geheel ondermijnen.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoekers in geval van een terugkeer naar hun land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moeten ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER